

Papež Pij IX.

Plemenita obitelj na Laškem je imela navado vsake pomládi potovati na lepó svoje posestvo, ki nij bilo daleč od Rima. Tu je ostala po več mesecev in še le na jésen se je vernila zopet v Rim. Sinek te plemeníte rodovine, po imenu Jovanko, bil je zeló živahen deček in se je najraje igral po polji. Necega dné otíde k bližnjemu ribnjaku, ki je bil zmirom polhen vode, da vidi, kako ribice švigajo ob svojih plavutih hitro kakor blisek po čistej vodi. Ribice, te ljubke in nedolžne živalce, bile so mu najljubše, zató jih je tudi najraje gledal. Veselo skače deček okoli ribnjaka ter niti ne misli nató, da bi se mu znalo kaj žalega prigoditi. Zdaj stopi bližej k vodi, in glej! — nega mu izpoderkne in deček pade v vodo. Užé se je potápljal, ko mu prihití čverst kmetski mladeneč v pomoč. Naglo skoči v vodo, prime Jovanka za ovratnik in ga srečno izvleče na suho. — Kaj mislite otroci, je-li ta dobri kmetski mladeneč znal, do kolike části se povzdigne deček, ki ga je on iz vode potegnil ter tako smerti otel? Nikakor ne! A še manj si je misliti mogel, koliko terpljenja čaka Jovančka na njegove stare dni, kajti deček Jovanko nij bil nihče drugi nego naš sv. oče papež Pij IX, katerega sliko vam denašnji „Vertec“ kaže.

Angel varuh vedno je na stráni,
Da otroke pred nesrečo brani;
Njemu radi se priporočite,
Brambe, varstva vsaki dan prosíte.

Iv. T.

Šolska pesen.

I, i, i, i, i,
Uk naj te skerbí!
Kdor je priden in učán,
Ta povsod je spoštovan.
I, i, i, i, i,
Uk te skerbí!

U, u, u, u, u,
Dérži se redú!
Kdor posluša, pazi rad,
Hitro naučí se brát'.
U, u, u, u, u,
Dérži se redú!

E, e, e, e, e,
Izpod rok vse gré,
Če se truda ne bojiš,
Ko v učilnici sediš.
E, e, e, e, e,
Izpod rok vse gré.

O, o, o, o, o,
Peti znaš lepó,
Čitaš, pišeš tudi vžé;
Rísat' vadi zdaj roké!
O, o, o, o, o,
Peti znaš lepó!

I, u, e, o, a,
Ko se uk končá,
Brez hrupečih vsi glasóv,
Mirni pójдите domóv!
I, u, e, o, a,
Ko se uk končá

Iv. Miklošič.